

НАШИ СТУДЕНТИ НА ВАЗДУХОПЛОВНОЈ ВОЈНОЈ АКАДЕМИЈИ У ИТАЛИЈИ

МОМЦИ ЗА ПОНОС

Приликом недавне посете студената Војне академије Команди здружених снага НАТОа у Напуљу и Ваздухопловној војној академији у Пуцполију, могло би се рећи да су прави домаћини била два наша момка, Милош Милошевић и Душан Ранђеловић. Они су студенти академије у Пуцполију и добили су дозволу да два дана проведу са својим колегама и земљацима.

Душан Ранђеловић
и Милош Милошевић
са студентима
Војне академије
у сали са авионским
моторима

Студенти Војне академије, тринаест момака и две девојке, током тродневног боравка у Напуљу, били су смештени на академији у Пуцполију, предграђу тог двоипомилионског града на југу Италије. Била је то добра прилика да се сазна више о условима живота и рада на престижној високошколској установи, да се упореде искуства и стекну нова познана са кадетима из Италије и из других земаља, који због завидног реномеа долазе да студирају на Ваздухопловној академији.

Милош и Душан су после завршене Војне гимназије у Београду, захваљујући одличном успеху, могли да изаберу једну од страних војних академија и тамо наставе школовање. У избору су војне школе у Грчкој, САД и Италији, где се тренутно школује 17 наших студената. Осам их је у Грчкој, тројица у САД, на Ваздухопловној војној академији у Колорадо Спрингсу и на Вест Поинту, а шест је у Италији. Од њих, тројица су на Академији копнене војске у Модени, један на Поморској академији у Ливорну, а Милош и Душан су на Ваздухопловној академији у Пуцполију.

„За мене је Италија ипак била најбољи избор и после трогодишњег искуства нисам се покајао“, каже Милош. По завршетку 30. класе Војне гимназије он је у Пуцполи дошао у септембру 2006. године и сада је студент треће године. „Изабрао сам ваздухопловно-техничку службу јер је то мој дечачки сан, који се ево остварује на најлепши начин“, наставља Милош. „Услови студирања су изванредни, задовољан сам и квалитетом наставе, и смештајем и исхраном, професори и колеге су нас одлично прихватили, тако да је на нама само да учимо и оправдамо поверење које нам је указано омогућавањем да дођемо овде“.

И Милош и Душан већ су оправдали то поверење јер су међу најбољим студентима на Академији. Милош је добио још једно вредно признање за свој успех, које се од скора указује и страним студентима. Наиме, организацијом рада прописано је да групе од по педесетак студената прве године воде инструктори – студенти треће и виших година, који на левом рамену носе посебан инструкторски знак. То признање добија 20 најбољих студената, а како је Милош међу њима, и то међу првима, он је од ове године инструктор. „Командовање, вођење групе, значи одговорност за те младе колеге. Најмање је то кажњавање или награђивање, већ и помагање, саветовање, усмеравање. То је одговорност коју има сваки старешина“, каже Милош о својој новој улози.

Присећа се својих дечачких маштања о ваздухопловству у родној Јагодини, па већ планирања у Војној гимназији, а сада је такорећи не прагу професије која је његов избор. „Када завршим академију бићу поручник са титулом мастера, специјалиста за ваздухоплове како то овде кажу, а то је у ствари ваздухопловни инжењер. Имам уговорну обавезу, а наравно и жељу, да се вратим у Војску Србије, којој и сада припадам, и да радим посао за који се школујем“, каже Милош и додaje да важи правило да из академије у Пуцполију излазе одлични инжењери, зато што током школовања имају све услове да теоријски и практично сазнају све о најновијим достигнућима у области ваздухопловно-техничке струке.

То да је Милош већ на прагу професије, иако треба завршити ову и још две године, потврђује Душан који је сада на другој години. „Када си трећа година, онда је све другачије. Већ је друга много лакша, али зато је прва година право *чистилиште*, где се обавезе мере минута-

ма и тај *дрил* треба издржати. Али, вреди се потрудити, јер већ тада знамо да се са сваком новом година студија стичу поједине привилегије, а како расту бројеви на рукаву униформе тако се увиђају предности официрског позива за који се припремамо“.

Душан је из Житковца код Алексинца, завршио је 31. класу Војне гимназије и такође је изабрао инжењерски смер на академији у Пуцполију. „Изазовно је због обиља

АКАДЕМИЈА У ПУЦОЛИЈУ

На брифингу на почетку посете Ваздухопловној војној академији у Пуцолију, о историјату те установе, селекцији кандидата и организацији студија, студентима Војне академије причао је мајор Ђенаро Поцобели, командант курса, или једне класе, како се то каже код нас.

Мајор Поцобели је посебно нагласио традицију академије у Пуцолију, која је ту од 1962. године. Пре тога била је, од оснивања 1923, у Ливорну, па Казерти, Форлију, Бриндизију, од 1945. у Нисиди у Напуљу, где је сада смештена Команда поморских снага НАТО, а академија је премештена у предграђе, на узвишење са кога пуца предивни поглед на читав Напуљски залив и Капри на другој страни.

Пространи комплекс академије чине зграде команде, универзитета, смештајни капацитети за студенте и спортски терени. Од осталих садржаја треба издвојити позориште, библиотеку и велику капелу унутра у наставном делу комплекса, са редовним службама.

Посебно богатство су лабораторије и одлично опремљене учионице за разне предмете који се изучавају. Академија школује више профила војног позива, а основни су пилоти и ваздухопловни инжењери. Да би неко постао кадет академије мора да прође строге здравствене прегледе и тестове знања и психофизичке спремности. А током петогодишњих студија и сложена стручна и општа војна обука.

Од око 500 студената, око 20 посто су девојке, а 28 студената је из девет земаља из Европе, Азије, Африке и Јужне Америке.

Академија у Пуцолију има развијену сарадњу са сличним високошколским институцијама у свету, а посебне билатералне односе са 22 војне академије. О могућностима за успостављање такве врсте сарадње разговарали су командант бригади генерал Франко Масилија и капетан фрегате Светозар Василески и поручник Дејан Михаиловић, који су водили делегацију студената Војне академије у посети Напуљу.

знања које се овде стекне, али и због сталне потребе за усавршавањем. Технологије напредују и мора се много радити, сада и убудуће, да будеш добар стручњак”.

И Милош и Душан обрадовали су се посети својих колега из Србије. „Лепо је бити са својима, па још у улози домаћина, неког ко жели да пренесе што више искуства одавде и да колеге из Београда упозна са младим Италијанима и студентима из других земаља, са других континената, који се овде школују”, каже Душан.

Милош истиче да су размењене бројне меил адресе, успостављени контакти, који се, како овде традиција потврђује, а тако је свуда, чувају током целе каријере. „Можда се некад сретнемо у новим улогама и поред професионалног односа свакако да ће и познанство имати утицаја да се боље разумемо. То је предност оваквих посета и зато се заиста радујемо што смо нашим студентима из Београда могли да помогнемо у упознавању једне нове академске средине и младих људи овде, који су, кажу, пријатно изненађени непосредношћу девојка и младића из Србије”.

А својим дружењем током школовања у Напуљу, Милош и Душан су врло задовољни. Однос колега је прави другарски, заједно излазе у град, а одлазе и кућама појединих колега који су из тог краја. Додуше, углавном Милош, јер има више слободног времена, али сада и Душан, пошто је прегрмео прву годину у којој се у град врло ретко излази.

О симпатијама не кажу ништа одређено? „Али, има их”, каже Милош, „јер ми сада у ствари живимо овде, овде су нам пријатељи и сав друштвени живот. У Србију долазимо свега три пута годишње, за Нову годину, Ускрс и током летњег распуста”.

Али, мисао и срце остају тамо одакле си, и када дипломирамо радујемо се првим дужностима у Војсци Србије, кажу наши момци, због којих смо били поносни током посете академији у Пуцолију – јер су тамо најбољи. ■

Р. МУТАВЦИЋ

МЕЂУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЈА О ОРГАНИЗОВАНОМ КРИМИНАЛУ

МЕХАНИЗМИ СУПРОТСТАВЉАЊА

Центар за безбедносне студије (ЦБС), уз подршку Владе Краљевине Шведске, организовао је међународну конференцију *Политика супротстављања организованом криминалу*, која је одржана 21. и 22. новембра у Београду.

По речима директора Центра др Александра Фатића, циљ конференције био је обезбеђивање форума за стручну расправу о *Принципима за израду нацрта платформе националне стратегије за борбу против организованог криминала*, које је израдио експертски тим ЦБС.

На конференцији су учествовали припадници криминалистичке професије из земље и иностранства, представници ресорних министарства, судских и тужилачких установа и адвокатских удружења.

Они су изнели виђења нацрта документа и пренели искуства у обликовању и функционисању релевантних институционалних механизма у земљама из којих долазе. Скуп је реализован у четири панела – криминалистичко-обавештајни рад, финансијске истраге, систем институција за борбу против организованог криминала и актуелни трендови у развоју организованог криминала.

Свечаном отварању скупа присуствовали су шеф шведске Агенције за међународни развој Бјорн Мосберг и државни секретар Министарства правде Републике Србије Гордана Пуалић. Државни секретар Пуалић истакла је, том приликом, опасност од организованог криминала, посебно у земљама у транзицији, и нагласила да је независно судство један од фактора неопходних у супротстављању том друштвеном злу, за које не постоје државне границе и које директно омета раст економије. Она је истакла и да су организоване криминалне групе на Балкану током сукоба деведесетих година прошлог века ојачале и успоставиле блиску сарадњу са европским земљама, те да на њиховом сузбијању треба да се ангажују балканске државе и сама Европска унија. Она је указала и на то шта се у Србији на плану борбе против организованог криминала до сада урадило.

У раду конференције учествовали су и саветник за полицију и некадашњи начелник Скотланд јарда Џон Слејтер, аташе Италијанске финансијске полиције са седиштем у Београду пуковник Серафино Фиоре, заменик републичког јавног тужиоца мр Јасмина Киурски, проф. др Клаус Бахман са Универзитета у Вроцлаву у Пољској, Зоран Ђокић из МУП-а Србије, др Бојан Добовшек са мариборског Факултета за кривично правосудје и безбедност, мр Миле Шикман, др Урош Пена и проф. др Неђо Даниловић из БиХ, др Марина Малиш-Саздовска са Полицијске академије у Скопљу и други стручњаци. ■

С. ЂОКИЋ